

TA VESELI DAN ALI VETERANSKI POHOD NA ZASAVSKI TRIGLAV

Vir/avtor: Jože Mencin in Aneta Lavtar

Fotografije: Jože Mencin, Aneta Lavtar, Jožica Mihelčič in Nataša Saviozzi

Redakcija: Damjan Renko

Kot že nekaj minulih let smo tudi v letošnjem letnem programu dela PVD Sever Gorenjska zapisali, da bomo poskušali skupaj z veteranskimi in stanovskimi kolegi, tudi z rekreativnim pohodništvom ohranjati spomin na osamosvojitvena dogajanja na območju Slovenije. Vzporedno se namreč s tem ohranja tudi visoka raven zdravja članstva in utrjujejo ter krepijo dobri medsebojni odnosi med njim. Zato smo se v sredo, 27. marca 2019 odzvali prijaznemu povabilu PVD Sever Zasavje in se skupaj z njihovimi člani ter člani Kluba upokojenih delavcev MNZ Maks Perc - Bled, podali na najvišji vrh Zasavja in Dolenjske, t.j. Kum (1220 mnv).

Zbor dvajsetih pohodnikov z Gorenjske je po jutranji kavici v Izlakah, v spremstvu enega tamkajšnjih veteranskih kolegov, zaradi cestnih obvozov, skupaj krenil do železniške postaje v Trbovljah, kjer so nas pričakali člani PVDS Zasavje. Zaradi številnih cestnih zastojev in obvoznih poti, smo na zbirno mesto v Trbovlje prišli z rahlo zamudo, kar je izražal tudi zaskrbljen mrki pogled podpredsednika zasavskega PVDS, ki je ta dan dobil svoj novi vzdevek »Mrki«. A na zamudo Gorenjcev smo ob stiskih rok z gostitelji kar hitro pozabili in se veselih pogledov z vozili podali do Lontovža. Po kratkem postanku za dobrodošlico v Čebulovi dolini, smo po okrepčilu ob izvrstnih domačih dobrotah, s strani gostiteljev prejeli še spominske kape »Pohod Kum - 2019«, pohodniki iz vrst PVD Sever Gorenjska in Kluba upokojenih delavcev »Maks Perc« - Bled pa smo Zasavcem izročili prav posebno zahvalo, izdelano v tiskarni Blejskega gradu. Sledila je še menjava veteranskih kap sekretark obeh društev, ki sta na ta dan stkali prve prijateljske vezi.

Druženje smo nadaljevali po nezahtevni pohodni poti do Planinskega doma na vrhu Kuma. Pohodniki smo brez težav sledili tempu praporščaka, sem ter tja pa smo ob postankih tudi živahneje poklepetali ter občudovali prebujajočo se pomladno naravo, ki je že dišala po čemažu. Vreme nam je bilo kljub skritemu soncu naklonjeno, prisotna pa je bila zvrhana mera prešerne volje in občudovanja vredne vztrajnosti. Ob prelomu gozdne poti na še zadnji, bolj strm vzpon proti vrhu Kuma, smo se otroško poveselili s kepanjem in »predsedniškim mavžanju« sekretark obeh veteranskih društev.

Vrh Kuma nam je prekrasen panoramski pogled segel skorajda čez celo Slovenijo zaradi česar je kumljansko hribovje tako privlačno za pohodnike. Od vzhoda proti jugu vidimo Gore, Kopitnik, Veliko Kozje, Lisco, Bohor, Medvednico, Gorjance, Kočevski Rog, Snežnik, Javornike, Nanos, v bližini pa dolino Sopote in prostrano Dolenjsko gričevje. Na zahodu so na obzorju Julijci z našim očakom Triglavom, pred njimi pa Polhograjsko hribovje in Škofjeloško pogorje, pogled proti severu pa nam razkriva Karavanke in Kamniške – Savinjske Alpe. Še bolj severno pa najprej ugledamo verigo vrhov Posavskega hribovja, Čemšeniško planino in Mrzlico, zadaj pa Golte, Raduho, Uršljo Goro, Pohorje, Konjiško goro in Boč.

Kum je značilna gora z dvema vrhovoma; na enem poleg cerkev Sv. Neže, zgrajene v 16. stoletju, stoji še planinski dom, na drugem pa RTV oddajnik. Pred njim stoji spomenik v zahvalo in spomin pripadnikom 87. štaba Teritorialne obrambe (TO) Trbovlje in ob navzočnosti dveh pripadnikov takratne TO, ki sta bila vključena v vojno za samostojno Slovenijo, smo pozorno prisluhnili opisu, kako so Kum obranili pred letalskima napadoma Jugoslovanske ljudske armade (JLA), ki je z napadom na oddajnike RTV Slovenija na Krimu, Boču, Nanosu in Kumu želela preprečiti informiranje prebivalcev Slovenije in tujine o vojnem dogajanju. Na RTV oddajnik vrh Kuma sta bila izvedena dva napada, prvi 28. junija in drugi 2. julija 1991. Kljub materialni škodi je oddajnik na Kumu nekaj ur po napadu ponovno oddajal. Žal je bilo ob napadu ranjenih osem pripadnikov TO, kasneje pa je zaradi poškodb eden od ranjenih tudi umrl.

V planinskem domu na vrhu t. i. »Zasavskega Triglava« smo si privoščili krajši postanek ter si nabrali novih moči za spust proti dolini, kjer smo po dobri uri hoda delno po gozdni poti, delno pa po cesti, dosegli še zadnjo točko skupnega druženja z Zasavci. V gostišču »Pr Čop« na Podkumu smo ob odličnem kosilu in prijetnem klepetu zaključili naše veselo druženje z izredno gostoljubnimi Zasavci ter se obogatili z novimi, nepozabnimi doživetji, odpravili na Gorenjsko. Za pikico na i, smo se razšli ob še eni kavici za kranjskim omizjem.

**Prihodnje leto naj obljuba velja,
da z zasavsko ekipo na nov nepozabni veteranski pohod se poda!**